

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 156/2539

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ พลตำรวจสำรอง พิเศษ ประสิทธิ์ สองสั่น จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 72, ป.วิ.อ. มาตรา 158, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 225, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 7, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ พ.ศ. 2490 มาตรา 72

## ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยได้บังอาจมีอาวุธปืนพกกระสุนปืนและแม็กกาซีนปืนไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ตามกฎหมายโดยไม่ได้บรรยายฟ้องว่ามีอาวุธปืนไม่ปรากฏหลักฐานใบอนุญาตให้มีและใช้จากนายทะเบียนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองและพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมืองโดยไม่ได้รับอนุญาตจำเลยให้การรับสารภาพคดีจึงต้องฟังข้อเท็จจริงว่าอาวุธปืนที่จำเลยมีไว้ในครอบครองและพาไปโดยไม่ได้รับอนุญาตนั้นเป็นอาวุธปืนมีทะเบียนของผู้เป็นเจ้าของจึงมีความผิดตามพระราชบัญญัติ อาวุธปืนฯพ.ศ.2490มาตรา7,72วรรคสามที่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามมาตรา7,72วรรคแรกและศาลอุทธรณ์พิพากษายืนนั้นจึงไม่ชอบปัญหาข้อนี้แม้จำเลยจะไม่ได้อุทธรณ์และฎีกาแต่เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยศาลฎีกามีอำนาจแก้ไขให้ถูกต้องได้

## คำพิพากษา

โจทก์ ฟ้อง ขอให้ ลงโทษ ตาม พระราชบัญญัติ อาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และ สิ่งเทียมอาวุธปืนพ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ , 72, 72 ทวิ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 371, 91 ธิบของกลาง จำเลย ให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้น พิจารณา แล้ว พิพากษา ว่า จำเลย มีความผิด ตามพระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและ สิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคแรก ,72 วรรคแรก , 72 วรรคสาม และ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371 ลงโทษตาม มาตรา 72 วรรคแรก จำคุก 2 ปี และ ปรับ 4,000 บาท ความผิด ตามมาตรา 72 วรรคสาม กับ ความผิด ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371เป็น กรรมเดียว ผิด กฎหมาย หลายบท ให้ ลงโทษ ตาม มาตรา 72 วรรคสามซึ่ง เป็น บทหนัก จำคุก 1 ปี และ ปรับ 2,000 บาท รวม โทษ จำคุก 3 ปีและ ปรับ 6,000 บาท จำเลย ให้การ รับสารภาพ มีเหตุ บรรเทา โทษลดโทษ ให้ ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คง จำคุก 1 ปี6 เดือน และ ปรับ 3,000 บาท พิเคราะห์ ตาม รายงาน การ สืบเสาะ แล้วให้ รอกการลงโทษ จำคุก ไว้ มี กำหนด 2 ปี โดย ให้ จำเลย ไป รายงาน ตัว ต่อพนักงานคุมประพฤติ 3 เดือน ต่อ หนึ่ง ครั้ง มี กำหนด 1 ปี และ ให้ จำเลยทำ กิจกรรม บริการ สังคม หรือ สาธารณประโยชน์ ตาม ที่ พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควร ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระ ค่าปรับ จัดการตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ธิบของกลาง โจทก์ อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ พิพากษายืน โจทก์ ฎีกา โดย อัยการ สูงสุด รับรอง ให้ ฎีกา ใน ปัญหา ข้อเท็จจริง ศาลฎีกา วินิจฉัย ว่า คดี มี ปัญหา ต้อง วินิจฉัย ตาม ฎีกา โจทก์ข้อ แรก ว่า ศาลล่าง ทั้ง สอง ปรับ บทลงโทษ จำเลย ถูกต้อง หรือไม่พิเคราะห์ แล้ว โจทก์ บรรยายฟ้อง ใน ความผิด ฐาน มี

อาวุธปืนพกไว้ ในครอบครองว่า จำเลย ได้ บังอาจ มี อาวุธปืน พก ชนิด ออโตเมติก ขนาด.38 ซุปเปอร์จำนวน 1 กระบอก เครื่องกระสุนปืน ขนาด .38 จำนวน 4 นัด และแม็กกาซีน 1 อัน ไว้ในครอบครอง ของ จำเลย โดย จำเลย ไม่ได้ รับ อนุญาตจาก นายทะเบียน ท้องที่ ตาม กฎหมาย โดยไม่ได้ บรรยายฟ้อง ว่า มี อาวุธปืนไม่ปรากฏ หลักฐาน ใบอนุญาต ให้ มี และ ใช้ จาก นายทะเบียน และเครื่องกระสุนปืน ไว้ใน ครอบครอง และ พา อาวุธปืน ติดตัว ไป ใน เมืองโดย ไม่ได้ รับ อนุญาต คดี จึง ต้อง ฟัง ข้อเท็จจริง ว่า อาวุธปืน ที่ จำเลยมีไว้ใน ครอบครอง และ พา ไป โดย ไม่ได้ รับ อนุญาต นั้น เป็น อาวุธปืนมี ทะเบียน ของ ผู้อื่น จำเลย จึง มี ความผิด ตาม พระราชบัญญัติ อาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และ สิ่งเทียมอาวุธปืนพ.ศ. 2490 มาตรา 7, 72 วรรคสาม ที่ ศาลชั้นต้น พิพากษา ว่า จำเลยมี ความผิด ตาม มาตรา 7, 72 วรรคแรก และ ศาลอุทธรณ์ พิพากษายืน นั้นจึง ไม่ชอบ ปัญหา ข้อ นี้ แม้ จำเลย จะ ไม่ได้ อุทธรณ์ และ ฎีกา แต่ เป็นปัญหาข้อกฎหมาย ที่ เกี่ยวกับ ความสงบ เรียบร้อย ศาลฎีกา มีอำนาจ แก้ไขให้ ถูกต้อง ได้ ส่วน ที่ ศาลชั้นต้น ปรับ บทความ ผิด ฐาน พา อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ไป โดย ผ่าฝืน กฎหมาย ว่า จำเลย มี ความผิด ตามพระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและ สิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 8 ทวิ วรรคแรก , 72 วรรคสามนั้น ไม่ถูกต้อง ที่ ถูก คือ มาตรา 8 ทวิ วรรคแรก , 72 ทวิ วรรคสองศาลฎีกา เห็นสมควร ปรับ บท ให้ ถูกต้อง ฎีกา โจทก์ ข้อ นี้ ฟังขึ้น สำหรับ ปัญหา ที่ ว่า สมควร รอการลงโทษ จำคุก จำเลย หรือไม่ นั้นเห็นว่า จำเลย เป็น เจ้าพนักงาน ตำรวจ ไม่ปรากฏ ว่า จำเลย ได้รับ โทษจำคุก มา ก่อน ที่ ศาลล่าง ทั้ง สอง พิพากษา ลงโทษ จำคุก แต่ รอการลงโทษ ไว้และ กำหนด เงื่อนไข เพื่อ คุม ความประพฤติ ไว้ ด้วย จึง เหมาะสม แก่รูปคดี แล้ว ไม่สมควร เปลี่ยนแปลง แก้ไข เป็น อย่างอื่น ฎีกา โจทก์ข้อ นี้ ฟังไม่ขึ้น พิพากษาแก้ เป็น ว่า จำเลย มี ความผิด ตาม พระราชบัญญัติ อาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และ สิ่งเทียมอาวุธปืนพ.ศ. 2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคแรก , 72 วรรคสาม , 72 ทวิ วรรคสองประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371 รวม 2 กระทง นอกจาก ที่ แก้ คง ให้ เป็นไป ตาม คำพิพากษา ศาลอุทธรณ์

## องค์คณะ

อูระ หวังอ้อมกลาง · ปราโมทย์ ขพานนท์ · เสริม บุญทรงสันติกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/156/2539>